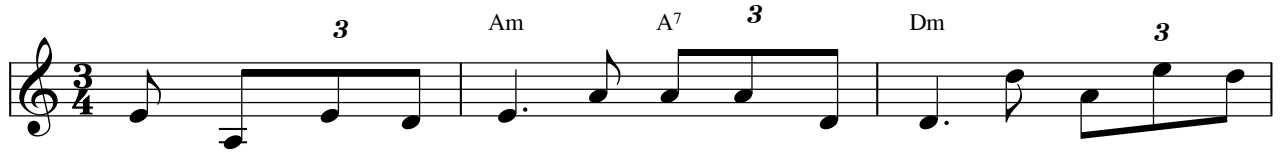

Ru Ta Ngậm Ngùi

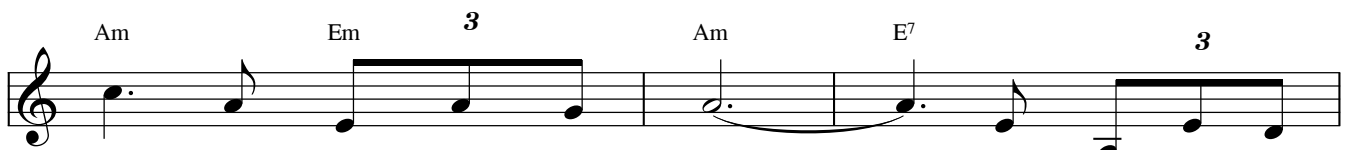
Trịnh Công Sơn

1. Môi nào hãy còn thơm cho ta phôi cuộc tình. Tóc nào hãy còn
2. Có đường phố nào vui cho ta qua một ngày. Có sợi tóc nào

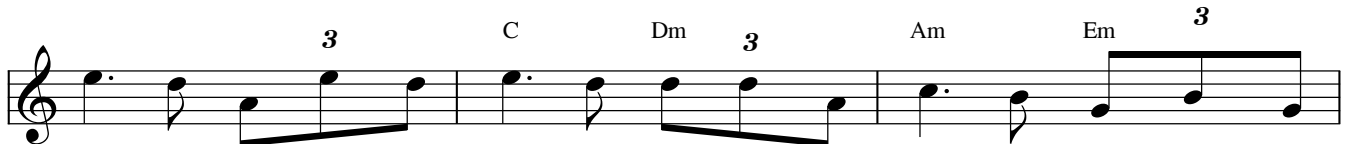
xanh cho ta chút hồn nhiên. Tim nào có bình yên ta rêu rao đời
 bay trong trí nhớ nhỏ nhoi. Không còn không còn ai ta trôi trong cuộc

mình xin người hãy gọi tên. Khi tình đã vội
 đời không chờ không chờ ai. Em về hãy về

quên tim lăn trên đường mòn. Trên giọt máu cuồn diên con chim đứng lặng
 đi ta phiêu du một đời. Hương trầm có còn đây ta thấp nốt chiều

câm. Khi về trong mùa Đông tay rong rêu muộn màng thôi chờ những rặng
 nay. Xin ngủ trong vòng nôi ta ru ta ngậm ngùi xin ngủ dưới vòm

đông. Xin chờ những rặng đông đời sao im vắng. Như đồng lúa gặt
 cây.

xong như rừng núi bỏ hoang. Người về soi bóng

mình giữa tường trắng lặng câm.